

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Steen Gade for sin anden korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

O.k., vi må så tage til efterretning, at det mener Det Konservative Folkepartis ordfører.

Men hvad skal vi bruge det til, at det bliver fremført, at man er bekymret, og at man kan se problemerne? Hvad skal vi bruge det til? Vi kan kigge nærmere på dem, men hvis der ingen vilje er til at pege på en løsning, kan vi skrive ned i et fælles betænkningssbidrag, når vi engang skal vedtage loven, at vi er stærkt bekymrede på det her område, men at vi for øvrigt ikke kunne blive enige om nogen løsning.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Hr. Steen Gade skal bruge det til at tage det som udtryk for, at Det Konservative Folkeparti vil arbejde for, at det her forslag ikke kommer til at gå ud over naturen.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Hr. Wedell-Neergaard siger, at han vil arbejde for, at det her forslag ikke går ud over naturen. Det er jo altså også håbløst, i hvert fald herinde, at sige det modsatte.

Hr. Steen Gade og også hr. Martin Lidegaard har jo spurgt om det et par gange, og vi får hver gang at vide, at § 3, som der klart står, jeg behøver ikke at læse op igen, mener man selv fra ministeriets og ministerens side, kræver stor specialiseret faglig viden, indsigt og alt muligt andet, men vi får også hele tiden at vide, at der slet ikke kan blive tale om, at det skal tilbage i regionerne.

Hvad så hvis man går et skridt højere eller længere eller dybere, sådan afhængig af hvad udgangspunktet er, og siger, at det her kræver så specialiseret faglig viden og indsigt, at det kan kommunerne ikke klare? Regionerne vil man på grund af den der amtspsykose slet ikke røre ved? Hvad så hvis der kommer forslag om, at § 3 for eftertiden skal administreres af staten?

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Altså, jeg har udtrykt respekt og bekymring for spørgsmålet om § 3, og det er jo klart, at hvis det

er således, at der er et massivt ønske om at kigge på det her, så er vi også villige til at tage det op.

Jeg siger bare, at spørgsmålet om placering af disse her opgaver i regionerne nok ikke har nogen gang på jorden.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så siger vi tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken, og det er den radikale ordfører, hr. Martin Lidegaard.

Martin Lidegaard (RV):

Fra radikal side opfatter vi det lovforslag, vi behandler i øjeblikket, som et af de måske allervigtigste i hele den pakke på otte lovforslag, vi diskuterer i dag. Det mener vi, fordi vi jo her har at gøre med måske kernen i hele dansk natur- og miljølovgivning, nemlig at sikre bevarelsen af vores natur, den natur, som det desværre er gået tilbage for i det sidste århundrede i takt med industrialiseringen og udviklingen af vores moderne samfund, og den natur, som jo, når den først er ødelagt, er meget vanskelig at genoprette.

De naturværdier, vi har tilbage i dag, skal vi efter vores mening også leve af, for det er jo den nye situation. Uden at jeg skal tage fat på hele globaliseringsdebatten, er der ingen tvivl om, at turisme og dermed altså også det at have rekreative arealer, have et åbent land, der er rart at bo i, have nogle landdistrikter, hvor folk stadig væk ønsker at bo, kræver, at vi får natur.

Vi opfatter ikke natur som en luksus eller som sådan en hellig krig, vi opfatter natur og adgang til dejlig natur som en del af vores velfærd, og vi opfatter natur som en arv, vi giver videre, herunder hele den biologiske mangfoldighed. Derfor er de ting, vi har kig på i denne her lovgivning, også de steder, hvor vi er mest nervøse for, at vi sætter nogle processer i gang, der irreversibelt vil ødelægge naturværdier i Danmark, som vi ikke kan genoprette.

Overordnet set skal det ikke være nogen hemmelighed, at det her er et af de lovforslag, hvor vi synes, det er ærgerligt ikke at kunne bevare kompetencen på det regionale niveau, hvor vi synes den hører hjemme, fordi den har armslængden både til staten og til kommunerne.

Kl. 19.55

Men hvis jeg skal forsøge at prioritere, så vil jeg sige, at det, der absolut er mest problematisk for os, er hele § 3-udmøntningen, som jeg også kort havde lejlighed til at nævne før. Det er jo et lidt indviklet regelsæt, vi har omkring § 3.